

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Contra tria capitalia vitia. 46

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

MARGARITAE EVANG.

O domine Deus meus, custodi obsecro cor meum, & aufer a me omnem in me obicem gratiae tuae, & restitue mihi, quicquid auget & nutrit in me gratiam tuam, vt in me pacem & gaudium habere possis. Quod tibi quam optime fauco, nec alicui libentius quam tibi, suauissime & perdulcissime domine Deus meus.

De tribus capitalibus vitijs mundi,
& quid aduersum ea dominus pertulerit.

Cap. XLVI.

IN epistola sua sanctus Ioannes: Omne quod est in mundo (ait) concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum & superbia vitæ. Contra hæc filius Dei tria valde graua, pœnalia & ignominiosa sustinuit tormenta in omni vita, maxime autem in cruce sua. Et primo contra delectationem carnis omnem pœnalitatem a planta pedis vsque ad verticem capitis sui, sicut & per prophetam suum conqueritur, dicens: O vos omnes, qui transitis per viam, attendite & videte, si est dolor sicut dolor meus. Secundo contra concupiscentiam oculorum, omnem pœnitentiam præsertim in cruce sustinuit, in qua mirum totus nudus ac nimium sitibundus peperdit, prout ipsemet querulatur, dicens: Vulpes huiusmodi ueras habent, & volucres cœli nidos, filius autem hominis nō habet, vbi caput suum reclinet. Tertio contra superbiam vitæ omnem contemptum, despectum, confusionem atque irrisionem sustinuit. De quibus ipse conqueritur, dicens: Propter te sustinui opprobrium, operuit confusio faciem meam. Hæc itaq; velut speculum ob oculos ponere

LIBER III.

nere & in eis nos ipsos considerare debemus et at-
 tendere, vtrum etiam auarum & insatiabile ha-
 bendi desiderium ita in nobis mortuum sit & ex-
 tinctum, vt pro amore ipsius libenter & nos ali-
 quam inopiam patiamur. Et vtrum etiam volu-
 ptuosa carnis delectatio ita in nobis mortua sit,
 vt propter amorem ipsius libenter omni delecta-
 tione & sensualitate careamus. Et vtrum deniqz
 etiam crudelis ambitio adhuc in nobis viuat, i-
 ta vt alijs præferri & ab alijs honorari & reputa-
 ri velimus, nec pro amore ipsius nos contemni
 patiamur. Quæ vbi intra nos deprehenderit,
 continuum inde in anima dolorem habere debe-
 mus. Si enim Christū veraciter sequi volumus,
 contemptum magis quam honorem sectari &
 amare debemus, id est, potius humiliorem ac in-
 firmum statum, vt Christum sequamur, quam al-
 tum aliquem, in quo ad superbiam erigi, & ani-
 mas nostras commaculare possemus, eligere. Et
 potius infirmitatem, quam sanitatem, id est, po-
 tius corpus infirmum ac debile, in quo non dele-
 ctet nos alicui voluptati, vel sensuali delectatio-
 ni vacare, quam pingue & forte corpus, quod
 nos ad illicitas trahat voluptates. Denique &
 paupertatem magis quam diuitias, id est, potius
 esse velle pauperes, vt intus ad dominum ire
 cōpellamur, quam per diuitias superbix & am-
 bitionis sordibus inquinari, & per hoc a domi-
 no elongari. Et vt ista obtinere & de omnibus in-
 contrarium admissis veniam cōsequi possimus,
 orationes subsequentes cum tribus dominicis o-
 rationibus frequenter legere debemus. Idqz potis-
 simum vespertino tempore, quo valde oportu-
 nū erit in his nos ipsos examinare ac reprehendere.

Oratio

MARGARITAE EVANG.

Oratio contra tres radices omnium peccatorum.

O Abyſſalis bonitas effluentiffimæ charitatis Dei, per quā charitatem tuipia tibi, o abyſſus diuinitatis, ſumme complacite ipsam cernēdo in teipſa, & in oibus creaturis tuis. Oro te Deus meus p̄ maximas pœnalitates illas, quas nobiliſſima humanitas tua trigintatribus annis, potiffimū in cruce ſuſtinuit, quādo videlicet oīa ſancta mēbra tua plena erāt acerbiffimo dolore, extrahe ex me oēm tibi contrariā delectationē. Et adiuua me, vt nullū ſiue in celo ſiue in terra delectationē requiram, omnem dolorem ac pœnam libens ſuſtineā, & ad hoc ſolū ſtat, vt tu in me delectationē habere poſſis, hinc accipiēdo & in perpetuum durando: Idēq; pro quacumque gratitudine pro omnibus quæ pro me facere ac pati dignatus es, & adhuc libenter ex amore ſuſtinere velles. Pater noſter.

O modineſcia diuinitatis eſſentia, q̄ tibi ſolū per diuinam, æternam & increatam ſapientiam tuam es cognita. Rogo te per maximam paupertatem illā, quam nobiliſſima humanitas tua in terris trigintatribus annis, potiffimum in cruce pro me ex amore ſuſtinuit, aufer a me oēm habēdī ſuperfluitatem. Et da mihi, vt nihil ſiue in celo ſiue in terra habeam poſſidamve, quā quod tu me habere vis pro auxilio ad ſeruendū, placendumq; tibi ad delectationem tuam hic & in æternitate, Amen. Pater noſter. Aue Maria.

O abyſſalis diuinæ potētix, quæ p̄ omnipotentem potentiā, ſapientiam & bonitatem tuā, celum terramq; & omnia quæ in eis ſunt, cōdidisti.

Rogo

LIBER III.

Rogo te, o abyssus amoris, per maximam despe-
 ctionem & confusionem tuam, quam in nobiliss-
 sima humanitate tua trigintatribus annis, potis-
 simum in cruce, sustinuisti, quando videlicet Iu-
 dex tibi exprobrando dicebant: Alios saluos fe-
 cit, seipsum non potest saluum facere: & quan-
 do te Deum ac dominum meum inter duos latro-
 nes medium suspenderunt, etiam altius præ illis,
 quippe qui te viliores illis ac sceleratorem re-
 putabant, quæ profecto confusio & ignominia,
 præcellens ac nobilissimam naturam tuam pluri-
 mum affligebat, cum esses verus Deus & ho-
 mo, Deus ex substantia patris, & homo ex sub-
 stantia castissimæ matris tuæ, & ideo omni hono-
 re dignus. Rogo (inquam) bonitatem tuam, o su-
 percharissime Deus meus, extingue in me oem
 superbiam & peruersam amaritudinem, quæ fortas-
 sis erga proximos & persecutores meos habeo,
 ut me gratis odio habeant, Et da mihi nulla rati-
 one a bono ope pro tuo amore cessare, cunctisque
 persecutoribus meis veram peccatorum suorum agni-
 tionem & dolorem tribue, quatenus illis sese corrigere
 tibus ego cor meum suavius tibi valeam applicare,
 & sic in me pacem & gaudium habere possis, Amen.

Pulchræ quædam internæ orationes ad De- um

Cap. XLVII.

O Domine Deus meus, tu es creator meus
 & ego sum pauper creatura tua. Et quia
 nihil odisti eorum quæ fecisti, ne despicias
 quæso pauperem animam meam, sed perduc eam
 ad vitam æternam.

O domine Deus meus, tu me tam chare e-
 misti, & tam chare pro me satisfacisti, preci-
 oso vi-